

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći od 20. aprila 1959. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći od 20. aprila 1959. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine.

Broj: 01-1976/2

Podgorica, 30.12.2013. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći od 20. aprila 1959. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene

*Zakon je objavljen u "Službenom listu CG -
Međunarodni ugovori", br. 1/2014 od
15.1.2014. godine.*

Član 1

Potvrđuje se Dodatni bilateralni ugovor uz Evropsku konvenciju o međusobnom pružanju pravne pomoći od 20. aprila 1959. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene, potpisan u Podgorici, između Crne Gore i Republike Italije, 25. jula 2013. godine, u originalu na crnogorskom, italijanskom i engleskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora iz člana 1 ovog zakona, u originalu na crnogorskom i engleskom jeziku, glasi:

DODATNI BILATERALNI UGOVOR UZ EVROPSKU KONVENCIJU O MEĐUSOBNOM PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA OD 20. APRILA 1959. GODINE KOJI IMA ZA CILJ OLAKŠAVANJE NJENE PRIMJENE

Crna Gora i Republika Italija;

U želji da unaprijede saradnju u odnosima između dvije zemlje u oblasti uzajamne pravne pomoći, takođe i u pogledu posebnih oblika te pomoći;

Navodeći da ovaj ugovor ima za cilj dodatne odredbe i olakšavanje primjene Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959. godine, koja se primjenjuje na sva pitanja koja nisu predmet ovog Ugovora;

Saglasili su se kako slijedi:

Područje primjene

Član 1

(1) Ugovorne strane, u skladu sa odredbama Evropske konvencije o međusobnom pružanju pravne pomoći u krivičnim stvarima od 20. aprila 1959. godine (u daljem tekstu: Evropska konvencija) i ovog Ugovora, obavezuju se da će pružiti jedna drugoj najširi obim pravne pomoći u krivičnim stvarima:

(2) Ta pomoć obuhvata, naročito:

- a) lociranje i identifikovanje lica;
- b) dostavu pismena i dokumenata u vezi sa krivičnim postupkom;
- c) pozivanje svjedoka, oštećenih, lica protiv kojih je pokrenut krivični postupak i sudskih vještaka da se dobrovoljno pojave pred nadležnim organom države molilje;
- d) pribavljanje i dostavljanje pismena, dokumenata i dokaznog materijala;
- e) pribavljanje i dostavljanje mišljenja sudskih vještaka;
- f) svjedočenja ili uzimanja izjava od lica;
- g) sprovođenje saslušanja;
- h) privremenu predaju lica u pritvoru kako bi mogli da svjedoče, da budu ispitani ili da učestvuju u drugim procesnim radnjama;
- i) sprovođenje provjera lica, stvari i mjesta;
- l) sprovođenje pretresa, zamrzavanja imovine i zapljena;
- m) konfiskacija imovine stečene kriminalom i svih predmeta koji se dovode u vezu sa krivičnim djelom;
- n) saopštavanje ishoda krivičnog postupka i dostavljanje presuda i podataka iz sudske evidencije;
- o) razmjena podataka u vezi sa zakonodavstvom;
- p) svaki drugi oblik pomoći koji nije u suprotnosti sa zakonom zamoljene države

Izvršenje zahtjeva za pružanje pomoći i odlaganje izvršenja

Član 2

(1) Kada zamoljena država primi zahtjev za pružanje pomoći, ona će postupiti u skladu sa procedurama koje je navela država molilja, pod uslovom da one nisu u suprotnosti sa fundamentalnim načelima njenog nacionalnog zakonodavstva, i izvršava zahtjev u najkraćem roku, uzimajući u obzir rokove koje je navela država molilja.

(2) U slučaju da se zahtjev za pružanje pomoći ne može izvršiti u skladu sa procedurama ili rokovima koje je navela država molilja, organ zamoljene države odmah o tome obavještava organ države molilje i navodi uslove pod kojima se taj zahtjev može izvršiti. U tom cilju, organi predviđeni članom 15, stav 1 Evropske konvencije se konsultuju i u slučaju da država molilja prihvati uslovno pružanje pomoći, zahtjev se izvršava u skladu sa metodologijom koja je dogovorena.

(3) Zamoljena država može odložiti izvršenje zahtjeva za pružanje pomoći ako bi se navedenim izvršenjem ometao krivični postupak koji je u toku u toj državi, o čemu će obavijestiti državu molilju.

Prenos zahtjeva za pružanje pomoći

Član 3

(1) Pravosudni organ države molilje može uputiti zahtjev za pravnu pomoć direktno pravosudnom organu zamoljene države, a odgovor se može vratiti istim putem.

(2) Kopija zahtjeva za pravnu pomoć iz stava 1 ovog člana, dostavlja se organu predviđenom članom 15 stav 1 Evropske konvencije.

Saslušanje putem video konferencije

Član 4

(1) U slučaju da se lice nalazi na teritoriji zamoljene države i treba da bude saslušano u svojstvu svjedoka ili sudskog vještaka od strane nadležnih organa države molilje, država molilja može da zatraži saslušanje tog lica putem video konferencije, u skladu sa odredbama ovog člana, ako dokaže da bi bilo neodgovarajuće ili nemoguće tom licu da se dobrovoljno pojavi na teritoriji ove države.

(2) Saslušanje putem video konferencije može se zatražiti u svrhe ispitivanja lica protiv kojeg je pokrenuta istraga ili krivični postupak, ako on ili ona pristanu na to i ako navedeno nije u suprotnosti sa nacionalnim zakonodavstvom obje države. U tom slučaju, braniocima lica koje se sasluša pred sudom dozvoljava se da budu prisutni na mjestu gdje se lice nalazi ili pred pravosudnim organom države molilje, i njemu ili njoj se omogućava da imaju povjerljivu komunikaciju na daljinu sa licem koje mu/joj pruža pravnu pomoć.

(3) Saslušanje putem video konferencije obavlja se u svim slučajevima u kojima je lice čije se saslušanje ili ispitivanje traži lišeno slobode na teritoriji zamoljene države.

(4) Zamoljena država daje ovlašćenje da se lice sasluša putem video konferencije ako za realizaciju navedenog postoje tehnički preduslovi.

(5) Zahtjevi za saslušanje putem video konferencije sadrže, pored onog što je predviđeno članom 14 Evropske konvencije, razloge o tome zašto je neodgovarajuće ili nemoguće licu koje nije lišeno slobode a koje treba da se sasluša i ispita da bude lično prisutno u državi molilji, i takođe treba da navedu naziv nadležnog organa i lica koja će uzeti izjavu.

(6) Nadležni organ zamoljene države poziva lice koje treba saslušati pred sudom u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom.

(7) U pogledu saslušanja putem video konferencije, primjenjuju se sljedeće odredbe:

a) Nadležni organi obje države prisutni su tokom saslušanja, ako je potrebno u prisustvu prevodioca. Nadležni organ zamoljene države vrši identifikaciju lica koje se sasluša i osigurava da se ova radnja vrši u skladu sa domaćim zakonodavstvom. Kada je nadležni organ zamoljene države mišljenja da nisu, tokom saslušanja, poštovana fundamentalna načela njenog zakona, ona odmah preduzima neophodne mjere kako bi saslušanje bilo sprovedeno u skladu sa navedenim načelima;

b) Nadležni organi obje države zajednički daju pristanak, ako je potrebno, o zaštitnim mjerama za lice koje je pozvano radi saslušanja;

c) Na zahtjev države molilje ili lica koje se pojavilo radi saslušanja, zamoljena država obezbjeđuje, ako je to potrebno, tom licu pomoć tumača;

d) Lice pozvano da da izjavu može odbiti da to učini kada to zakon zamoljene države ili države molilje predviđa.

(8) Osim u slučaju iz stava 7 tačka (b) ovog člana, nadležni organ zamoljene države sačinjava, na kraju saslušanja, zvaničnu zabilješku u kojoj se navodi datum i mjesto saslušanja, podaci o identitetu lica koje je bilo pred sudom, podaci o identitetu i svojstvu svih drugih lica koja su uzela učešće u ovoj radnji kao i tehnički uslovi u kojima se odvijalo saslušanje. Originalnu verziju navedene zvanične zabilješke nadležni organ zamoljene države odmah dostavlja nadležnom organu države molilje putem nacionalnih organa za to zaduženih u smislu člana 15 stav 1 Evropske konvencije.

(9) Troškove nastale u zamoljenoj državi zbog organizovanja video konferencije nadoknađuje država molilja, izuzev u slučaju da zamoljena država djelimično ili u potpunosti odbije nadoknadu troškova.

(10) Zamoljena država može dozvoliti upotrebu tehnologija za video konferencije i za svrhe različite od onih iz st. 1 i 2 ovog člana, uključujući prepoznavanje lica i predmeta kao i za suočenje.

Identifikacija bankarskih i finansijskih informacija

Član 5

(1) Na zahtjev države molilje, zamoljena država odmah utvrđuje da li je identifikovano fizičko ili pravno lice koje podliježe krivičnom gonjenju vlasnik bankarskog računa ili više računa u bilo kojoj banci, ili drugoj kreditnoj ili finansijskoj instituciji koja se nalazi na teritoriji te države i dostavlja državi molilji relevantne podatke, uključujući i one koji se tiču identiteta lica koja su ovlašćena da koriste te račune, njihove adrese i sve transakcije koje se na njih odnose.

(2) Zamoljena država odmah obavještava državu molilju o ishodu svojih istraga.

(3) Pružanje pomoći shodno ovom članu ne može se odbiti iz razloga bankarske tajne.

Stupanje na snagu

Član 6

(1) Ovaj ugovor stupa na snagu šezdeset dana od dana prijema posljednjeg obavještenja kojim ugovorna strana zvanično saopštava drugoj diplomatskim putem, da je procedura potvrđivanja ugovora na nacionalnom nivou završena.

(2) Ovaj ugovor se može mijenjati u bilo koje vrijeme pisanom saglasnošću između ugovornih strana. Svaka izmjena stupa na snagu u skladu sa istim postupkom predviđenim u stavu 1 ovog člana i postaje integralni dio ovog ugovora.

(3) Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna strana može otkazati ovaj Ugovor u bilo koje vrijeme pisanim obavještenjem upućenim drugoj strani diplomatskim putem. Otkazivanje stupa na snagu 180 dana od dana upućivanja navedenog obavještenja i ne utiče na postupke koji su započeti prije otkazivanja.

(4) Ugovor se primjenjuje u pogledu svakog zahtjeva koji se podnese nakon što ugovor stupi na snagu, i kada su krivična djela učinjena prije njegovog stupanja na snagu.

KAO POTVRDU NAVEDENOG, doljepotpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

Sačinjeno u Podgorici, dana 25. 07. 2013. godine u dva originalna primjerka na crnogorskom, italijanskom i engleskom jeziku.

U slučaju razlika u tumačenju, vjerodostojna je verzija na engleskom jeziku.

ZA VLADU CRNE GORE

Duško Marković, s.r.

Ministar pravde

ZA VLADU REPUBLIKE ITALIJE

Anamarie Kančelieri, s.r.

Ministarka pravde

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

Broj 24-9/13-10/4

EPA 293 XXV

Podgorica, 23. decembar 2013. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 25. SAZIVA

PREDSJEDNIK,

Ranko Krivokapić, s.r.